

Jeg kalder den utafnemlig overfor Flertallet, men maatte den i og for sig er en taknemlig Rolle. Det kan nemlig nok være, at den vil blive berømmet paa mange Steder, og det kommer da an paa, hvem man sætter mest Pris paa, enten dem, der dable, eller dem, der berømme. Jeg skal imidlertid ikke komme vidtløftig ind herpaa, men huske paa det gamle Ordprog, at hver Dag har sin Plage, og i Dag have vi ikke Udfigt til at blive færdige før Midnat. Hvis man ganske tilfældig var kommen her ind og havde hørt det Foredrag, som det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Ansfjær) holdt angaaende de separate Fonds og de Fremtidstanker, som fra Flertallets Side ere nedlagte i Betænkningen, maatte man tro, at der her forelaa et Forslag til at nedsette en parlamentarisk Kommission. Dette skulde man virkelig tro, naar man hørte den udførlige Maade, hørmød det ærede Medlem gik ind paa de Punkter, som i Betænkningen blot ere nævnte forbigaaende, men som for ham vare af den Betskæffenhed, at han i Nar trængte til næsten ordret at sige det Samme, som han sagde ifjor. Det forekommer mig ikke, at han fremsøgte noget Nyt, og det glædede mig derfor, at den høitærede Minister indlagde sig den Fortjeneste, at han henholdt sig til, hvad han havde sagt ifjor. Jeg vil rette den indtændige Bøn til den ærede Ordfører, at han ogsaa vil henholde sig til, hvad han har sagt ifjor angaaende det samme Punkt, thi da der ikke er frenkomet noget Nyt, forekommer det mig, det vilde være Synd, om vi skulde holdes tilbage her til langt ud paa Natten for at debattere Sager, om hvilke der ikke foreligger noget Forslag. Det er altid forekommet mig, at det Slags Principspørgsmaal bør behandles ved 1ste og 3die Behandling, men at man derimod ved 2den Behandling bør holde sig til, hvad der specielt skal afgjøres. Det var vart, om vi kunde faae dette indført her, da den høitærede Formand jo holder os saa strengt til Arbejde. Derfor skal jeg ikke gaa videre ind herpaa, men der var dog et enkelt Punkt, som var en Rosin i den lange Tale, hvilken jeg for Resten ikke nærmere skal betegne. Det ærede Medlem sagde, at, dersom vi vedblive at gaa frem paa den Maade, ville Universitetets Midler blive spiste op. Jeg vil nu tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Universitetet i Nar efter de Oplysninger, vi her have, er kommet i Besiddelse af et Inventarium til Naturhistorisk Museum, som koster 2,500 Rd., men det kommer ikke igjen; dermed er den Sag afsluttet. Endvidere udredes der 95,000 Rd. til botanisk Have, men dermed er ligeledes den Sag afsluttet; den kommer ikke igjen hvert Nar. Her have vi altsaa 97,500 Rd., med Hensyn til hvilke det ærede Medlem kan berolige sig; det er ikke en aarlig tilbagevendende Udgift, som hvert Nar kan komme til at tære paa Universitetets Kapitalformue. Da imidlertid det ærede Medlem synes

at leve i den gammeldags Tro, at Universitetet er en juridisk Person, som har sine særegne Rettigheder ligeoverfor Staten, forekommer det mig, at det ærede Medlem burde tænke Tanken helt ud og holde derpaa til alle Sider. Han bør ikke blot holde sig til den Side han synes bedst om. Jeg vil derfor bede ham at erindre, at, dersom det skulde være sandt, at Universitetet er en juridisk Person, faar det et fortræffeligt Aktiv i botanisk Have; det er ikke at regne for Intet, naar man betragter dette Forhold paa den Maade. Jeg betragter det ikke saaledes, men jeg glæder mig over, at den botaniske Have en Gang bliver færdig, og at den Side af vore videnskabelige Institutioner kommer til at levere et saa fortræffeligt Hjælpeniddel for de Studerende i den Retning. Det skulde glæde mig, om man maatte faae dobbelt saa stor Hjælp til Udvikling af fortrinlige Videnskabsmænd i den Retning som tidligere. Naar man tænker paa, hvilke berømte Mænd vi have havt ved Hjælp af den gamle botaniske Have og hvad dermed staar i Forbindelse, maa man glæde sig ved de Frugter, som denne botaniske Have vil bære for Fremtiden, og det skulde ogsaa glæde mig; jeg har altid med Glæde deltaget i de enorme Bevillinger, som ere gaaede ud paa at indrette store Hjælpenidler for Videnskaben her i Landet. Jeg tænker her paa, hvad der er sket i den Tid, jeg har været i Rigsdagen. Vi have saaledes faaet det store Bibliothek i Fiolstræde; vi have indrettet det store Museum i Krystalgade, og nu oprette vi den botaniske Have. Er ikke det store Anstalter, der ere indrettede ved Rigsdagens Medbevilling, og fortjener da Rigsdagen, navnlig Folkethinget, at fremskilles, som om det ikke skulde have Sænds for at støtte Videnskabens Fremme her i Landet? Det var blot med Hensyn til den omtalte Opplysning, at jeg vilde yttre dette Par Ord, men i Rigtigt haaber jeg, at den ærede Ordfører vil vise haade mig og det øvrige Thing den Jænnest, at laade denne Sag passere lidt hurtig igjennem Thinget; der er ingen Fare ved at undlade at udvikle der videre i Aften. Naar det Dieblit kommer, da vi skulle have en parlamentarisk Kommission, saa vil der sandelig blive Leilighed nok til at tale om alle de Ting, som dermed staa i Forbindelse; vi have jo forud faaet leveret Bidrag fra den anden Side. — Med Hensyn til Udgiftsposten 7 a. skal jeg kun bemærke, at jeg ganske vist har været med til at foreslaa den foreslaaede Medsættelse med 725 Rd.; men jeg indrømmer, jeg har aldrig i det Hele taget været enig med det ærede Flertal med Hensyn til Anvendelsen af Midlerne paa denne Post, idet jeg nemlig har ment, at det var en Post, der maatte kunde være meget mere frugtbringende, end mange af de faste Poster. Naar en Mand først er kommen ind i en fast Universitetslærerpost, se vi jo, hvor længe han kan vedblive at være der; Nogle ere blevene saa længe deri, at Videnskaben